

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Η Β' ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ ΙΩΑΚΗΜ ΤΟΥ Β'. Ἐκκλησιαστικά εἶδη (Πληθύνοντα πατρ. Ἰωακίμ--Ἀντιπρόσωποι Σμύρνης, Ἰωαννίνων καὶ Λαρίσης--Μυρίων--Βράτσης--Ἀρμένιοι). Ἐκπαιδευτικά (Μαγ. τοῦ Γ. σχολή--Προσφορά--Ἀθήσεις--Κανονισμοὶ τῶν ἐπολυτηρίων καὶ ἐπισκοπῶν ἐκτάσεων--Ζωσιμαία σχολή--Ἑλληνο-εμπόρευσις ἐν Χάλκῃ σχολῆς πρόγραμμα. Ἑλλάς. Βιβλιογραφία (Τηλέγραφος Ἀθηνῶν--Συτὴρ--Ἐξδομας--Κοράνιον). Μουσικὴ ἑλληνικὴ. Πολιτικὴν δελτίον. Βιβλιοπώσις.

Η Β' ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ ΙΩΑΚΗΜ ΤΟΥ Β'.

Ἐν τῇ Β' πατριαρχείᾳ τοῦ ἀποβιώσαντος πατριάρχου Ἰωακίμ, ἥτις διάρκειαν ἔτη 4, μῆνας 8 καὶ ἡμέρας 12, ἐγένοντο οἱ ἑξῆς ἀρχιερατικοὶ διορισμοί, μεταθέσεις καὶ προβιβασιμαί, κατὰ τὴν ἐφεξῆς χρονολογίαν.

1873

1. Δεκεμβρίου 13. Ὁ ἱεροδιδάσκαλος Ἀλέξανδρος διορίσθη ἐπίσκοπος Λαμφάκου (ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι).
2. Ὁ πρῶτοςύγκλητος Μεθόδιος, Τρωάδος (ὄμ.).
- 3.—22. Ὁ Σοφίας Ἀνθίμος, μητροπ. Βόσνης.

1874

4. Ἰανουαρίου 9. Ὁ Βάρνης Ἰωακίμ, μητροπολίτης Θεσσαλονίκης.
- 5.—10. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱερᾶς συνόδου Καλλίνικος Εὐτυχίδης, Βάρνης.

- 6. Ἀπριλίου 18. Ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος Δωρόθεος, Εὐελπίδης, Κορυθαῖος.
- 7. Ἰουνίου 18. Ὁ Συναδίων Δουθεός, ἐπίσκοπος Μετρώων.
- 8.—20. Ὁ πρῶν δευτερεύων Νεόφυτος, Λεοντοπούλεως (ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι).
- 9. Ἰουλίου 16. Ὁ Σαμακοβίου Ἰσθρίων, Καπτορίας.
- 10. Αὐγούστου 8. Ὁ Γερμανός Ἀπαστολίδης, ἐπίσκοπος Βιρηνουπόλεως (τιτουλάριος).
- 11.—17. Ὁ ἀρχιμανδρίτης Βύγένιος Χρυσοχέρης, Κλαυδιουπόλεως (τιτουλάριος).
- 12. 76ρ. 5. Ὁ πρωτοσύγκελλος Παρθένιος, Περιστερᾶς (τιτουλάριος).
- 13. Ὁ ἀρχιμανδρίτης Χρυσάνθος, Ἀβύδου (τιτουλάριος).
- 14. 86ρ. 28. Ὁ πρωτοσύγκελλος Ἀβέρκιος, Λαύκης (τιτουλάριος).
- 15. 96ρ. 23. Ὁ Διδυμοτείχου Σωφρόνιος, Κρήτης.
- 16.— Ὁ Κρήτης Μελέτιος, Διδυμοτείχου.

1875

- 17. Μαρτίου 4. Ὁ Εὐάγγελος Καλλίνικος, Χαλκιδικῆς.
- 18.—6. Ὁ ἀρχιμανδρίτης Γερασίμος, Καρπαθοῦ.
- 19.—7. Ὁ Βύρωνος Καλλίνικος, Ξάνθης.
- 20. Ὁ Βελίτιος Δανιὴλ, ἐπίσκοπος Ἀέρνης.
- 21.—11. Ὁ πρωτοσύγκελλος Ἀμβρόσιος, ἐπίσκοπος Ἱερισσοῦ.
- 22.—22. Ὁ Μυρῶν Κύριλλος, Βάονος.
- 23.—24. Ὁ ἱεροκλήτης ἀγαθάγγελος Στεφανάκης, Μυρῶν (ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι).
- 24.— Ὁ Γρηγόριος Καλλιῆς, Ναζιανζοῦ (ἰακίας).
- 25.—29. Ὁ Νικόλαος Λούσης, ἐπίσκοπος Κέτρου.
- 26. Μαΐου 12. Ὁ Ἐρσεκίου Προκόπιος, Μελανίου.
- 27.—19. Ὁ Μ. ἀρχιδιάκονος Παρθένιος, Γάνου καὶ Χώρας.
- 28.— Ὁ Νυσαζίας Ἰγνάτιος, Ἐρσεκίου.
- 29. Ἰουνίου 3. Ὁ ἀρχιδιάκονος Δωρόθεος, μητροπ. Κορυθαῖος.
- 30.—12. Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἰκνώδης, ἐπίσκοπος Ἀμφιπόλεως (ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι).
- 31. Ὁ Ρομῆς Πανάρετος, ἐπίσκοπος Κισσίου.
- 32. Ἰουλίου 18. Ὁ Ἐρυθρῶν Διονύσιος, ἐπίσκοπος Ἐλευθερουπόλεως.
- 33. Αὐγούστου. Ὁ Λαρίσης Ἰωακείμ, Δέρκιον.
- 34.— Ὁ Σερρῶν Νεόφυτος, Λαρίσης.
- 35.— Ὁ σχολάρχης Φιλόθεος Βρυέννιος, Σερρῶν.
- 36.—76ρ. Ὁ ἀρχιδιάκονος Κωνσταντῖνος, ἐπίσκοπος Μυρῶν (τιτουλάριος).

- 37.—706ρ. 18. Ὁ Βοδενῶν ἀγαθάγγελος, Στραμνίτης.
- 38.— Ὁ Στραμνίτης Ἱερόθεος, Βαδενῶν.

1876

- 39. Ἰανουαρίου 10. Ὁ ἀρχιμανδρ. Βασίλειος, Βελλᾶς.
- 40.—28. Ὁ Μιτυλήνης Μεθόδιος, Καισαρείας.
- 41. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱ. συνοδου Κωνσταντῖνος Βαλιάδης, μητροπολίτης Μιτυλήνης.
- 42. Φεβρουαρίου. Ὁ μητροπολίτης Κῶου Γερμανός, Ρόδου.
- 43. Ὁ Φαναριοφερσάλων Μελέτιος, Κῶου.
- 44. Ὁ Τρίκης Κωνσταντῖνος, Φαναριοφερσάλων.
- 45. Ὁ Σελευκείας Μελέτιος, ἐπίσκοπος Τρίκης.
- 46. Μάρτιος. Ὁ ἀρχιδιάκονος Κωνσταντῖνος, ἐπίσκοπος Ἀρδαμερίων.
- 47. 86ρ. 2. Ὁ Δρυϊνουπόλεως Ματθαῖος, Πελαγονείας.
- 48. 86ρ. 7. Ὁ Δεβρῶν Ἄνθιμος, Δρυϊνουπόλεως.
- 49.—9. Ὁ Πλαίας Καλλίνικος, Δεβρῶν.
- 50. 106ρ. Ὁ πρωτοσύγκελλος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Καμπανίας.

1877

- 51. Ἰανουαρ. 24. Ὁ Παμφίλου Διονύσιος, μητροπολίτης Προκοπίου.
- 52. Φεβρουάρ. Ὁ πρῶν Ἀδριανουπόλεως Κύριλλος, πρόεδρος Σηλυβρίας.
- 53. Μαΐου 2. Ὁ Μογλενῶν Προκόπιος, Βερροίας.
- 54.— Ὁ Βιρηνουπόλεως Γερμανός, Μογλενῶν.
- 55. Ἰουνίου 6. Ὁ Κρήτης Σωφρόνιος, Διδυμοτείχου.
- 56.— Ὁ Διδυμοτείχου Μελέτιος, Κρήτης.
- 57.—17. Ὁ μέγας ἀρχιμανδρίτης Βενεδικτός, Ἀγχιάλου.
- 58. Ἰουλίου 27. Ὁ μέγας ἀρχιδιάκονος Ἰερώνυμος, Μαρωνείας.
- 59. Αὐγούστου 13. Ὁ ἀρχιμ. Φώτιος, ἐπίσκοπος Βιρηνουπόλεως (ἐπὶ ψιλῶ ὀνόματι).
- 60.— Ὁ Ἐλενουπόλεως Κωνσταντῖνος, Βίζης.
- 61.— Ὁ Σερρῶν Φιλόθεος (Βρυέννιος), Νικομηδείας.
- 62. Ὁ Χίου Γρηγόριος, Σερρῶν.
- 63. Ὁ Σισανίου Ἀμβρόσιος, Χίου.
- 64. 76ρ. 8. Ὁ Χαλεπίου Γερασίμος, Ἀγκύρας.
- 65.— Ὁ Μυρῶν ἀγαθάγγελος, Σισανίου.
- 66. 86ρ. 11. Ὁ Παζαμυθίας Ἄνθιμος, Αἴνου.
- 67.—25. Ὁ ἀρχιμ. Γρηγόριος Δρακόπουλος, ἐπίσκοπος Πικραμυθίας.

- 68.—'Ο ἀρχιμ. Σωφρόνιος Ἀργυρόπουλος, ἐπίσκοπος Παμφίλων (τουλάριος).
- 69. 96ρ. 'Ο ἱερομόναχος Κύριλλος, ἐπίσκοπος Χριστοπόλεως (φιλῶ ὀνόματι).
- 70.—'Ο ἀρχιδιάκονος Πανάρετος, ἐπίσκοπος Συνάδων (ἐπὶ φιλῶ ὀνόματι).
- 71. 106ρ. 17. 'Ο ἐκ τῶν πατριαρχ. γραμματέων Φιλόθεος, ἀπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας.
- 72. 'Ο πρῶτος Γαρθικίου Ἰερόθεος, ἐπίσκοπος Θαυμακοῦ.
- 73. 'Ο πρωτοσύγκελλος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Γαρθικίου.

1878

- 74. Ἰανουαρίου 22. 'Ο ἱεροδιδάσκαλος Βύγενιος Νικηφορίδης, ἐπίσκοπος Μελιτουπόλεως (τίτουλαριος).
- 75. Μάιος. 'Ο Νικαίας Ἰωαννίκιος, ἱεραρχίας.
- 76.—'Ο διδυμοτείτου Σωφρόνιος, Νικαίας.
- 77. 'Ο Καισαρείας Μεθόδιος, πρόεδρος Διδυμοτείου.
- 78. 'Ο σχολάρχης τῆς Μ. τοῦ Γ. σχολῆς Ἰωάννης Ἀναστασίας Καισαρείας.
- 79. 'Ο ἀρχιμανδρίτης Δωρόθεος, Χαλεπίου.
- 80. Ἰούλιος. 'Ο Ἐλαίας Ἰωαννίκιος, ἐπίσκοπος Κίτρον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὴν κυριακὴν τελεῖται τὸ τεσσαρακονθήμερον μνημὸν τοῦ ἀειμνήστου πατριάρχου Ἰωαννίμ ἐν τῷ πατριαρχικῷ λειτουργοῦσης τῆς Ἁ. Συνόδου, μετὰ τῆς νενομισμένης εὐσιαστικῆς τάξεως.

Ἐπίσης μνημόσυνον μετὰ κολύβων τελοῦνται αὐθημερόν ἐν ἀπάσαις ταῖς ὑπὸ τὸν οἶκον. θρόνον ἱερατικῆς ἐκκλησιαστικῆς πρωτευούσης (Πόλεως, Γαλατῶν καὶ Καταστένου), ἐπιστολῆς ἐπὶ τῶν δαπανῶν, ὡς γνωστὸν, καθωρισμένης τριμελοῦς ἐπιπέτης. ἥτις ἔσχε τὴν πρόνοιαν ὅπως καταστήσῃ ἀξιοπρεπεῖα καὶ τὴν τοῦ μνημοσύνου τελετὴν.

Ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Σμύρνης διορίσθη ὁ κ. Χρηστάκης.

Ἀντιπρόσωπος τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων διορίσθη ὁ κ. Σαρακιώτης.

Ἀντιπρόσωπος δὲ τῆς ἐπαρχίας Λαρίσης διορίσθη ὁ κ. Νικολαΐδης, διευθυντὴς τῆς «Θράκης».

— 'Ο Θεοφίλ. ἅγιος Ἡσυχίου κ. Κωνσταντίνου, ἐπίσκοπος τοῦ σεβασμ. ἀγίου Ἐφέσου, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Θέσιν αὐτοῦ μετὰ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα διαμονήν.

— Ἰσα ἐγράφησαν ἐσχάτως περὶ τοῦ ἐν Διδυμοτείτῳ διαμένουτος ἐπισκόπου Βράτσης κ. Νεοφύτου, εἰσι, καθ' ἃς ἔχομεν ἐκ τῶν πατριαρχείων ἀκριβεστίας πληροφορίας, ψευδέστατα καὶ ὅλως ἀνυπόστατα, διαδοθέντα ἐνταῦθα ὑπὸ τινος κακοβούλου, ὡς τινος ἢ διαγωγῆς ὑπέχει πιστῶς ἰωστῶς. ὁ ἐπίσκοπος Βράτσης ἐκτελεῖ τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῷ ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καθήκοντα πιστῶς καὶ ἀνελλιπῶς.

— Κατὰ τὰς ἀρμενικὰς ἐφημερίδας, ἐν ταῖς ἐκκενωθείσαις ὑπὸ τοῦ ρωστικοῦ στρατοῦ ἀρμενικαῖς χώρσις συνέβησεν πολλὰι ταραχαί, πολλῶν Χριστιανῶν φονευθέντων.

Ἡ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κοινοῦ τῶν πατριαρχείων ἐπὶ δημοκρασίας ἐκτοίχης τῶν πραγμάτων τῆς περιουσίας τοῦ ἀειμνήστου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωαννίμ Ἰβανκούδου καὶ τὴν προσεχῆ τετάρτην (30).

Κατ' ἐντολὴν τῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ γραμματεὺς Σ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ.

Ἐνεκὰ τῆς γινομένης ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. σχολῆς ἐπισκευῆς, κριθείσης ἀναγκαιοτάτης, ἀναβάλλεται ἡ τε ἐναρκτήριος τελετὴ, καθὼς καὶ ἡ ἐναρκίς τῶν μαθημάτων. Δημοσιουθῆνται δὲ ἐν καιρῷ πρὸς γνῶσιν καὶ πληροφορίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

— Ὁ ἀρτίως ἀποδιώσας ἐν Χαλκηδόνι Ἀναστάσιος Καπνῶς, ὁ ἐκ Ριμνέστου, προσήνεγκε διὰ διαθήκης καὶ εἰς τὴν Μ. τοῦ Γ. σχολὴν γράμματα, ἥτοι δέκα ἑκατοντάγραφα χαρτονομίσματα, ἅτινα καὶ ἐμετροῦθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς σχολῆς διὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου ἐπιτακτικῆς τῆς ἐφορίας ἀποδεῖξαι.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς τοὺς μαθητὰς περὶ τῶν ἀπουσιῶν.

1. Ὁ μαθητὴς, ὁ ἀπουσιάσας ἀδικαιολογητῶς πεντάκι τοῦ μηνός, εἴτε ἐν πᾶσι τοῖς μαθήμασι τῆς ἡμέρας εἴτε ἐν ἐνί, μετὰ τὴν δήλωσιν τῶν ἀπουσιῶν πρὸς τὸν ἑγγυητὴν αὐτοῦ, ἐὰν πάλιν ἀδικαιολογητῶς ἀπουσιάσῃ πεντάκι ἐντὸς ἐνὸς μηνός, ἀποπίμπεται τῆς σχολῆς.

2. Ὁ μαθητὴς, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ μαθήματι ἀδικαιολογητῶς ἀπουσιάσας

δεκάκις ἐν διαστήματι τοῦ σχολικοῦ ἔτους, δὲν γίνεται μὲν δευτέρως ἐν τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις, μένει δὲ ἐν τῇ αὐτῇ τάξει.

β. Ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀπουσιῶν, τῶν ἐπὶ εὐλόγῳ αἰτίᾳ γενομένων, κρινεὶ ὁ καθηγητικὸς σύλλογος ἀνολόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπουσιῶν, εἰ ὁ μ. ὀκτῆς κρείται νὰ γένηται δευτὸς εἰς τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις.

Σημ. α. Ἀδικαιολόγητος εἶναι ἡ ἀπουσία ἢ μετὰ τὴν ἐν τοῖς πρώτοις μαθήματι παρουσίαν γενομένη ἀνευ ἀδείας ἐν τινι τῶν ἐπομένων μαθημάτων.

Σημ. β. Ὡσαύτως ἀδικαιολόγητος εἶναι ἡ ἀπουσία ἢ γενομένη ἐν τῷ πρώτῳ μαθήματι ἢ ἐν οὐκασὶ τοῖς μαθήμασι τῆς ἡμέρας, ὅταν αὐτὴ δὲν δικαιολογῆται ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ ἐγγυητοῦ.

Ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. σχολῆς.

Η ΣΧΟΛΑΡΧΙΑ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

τῶν ἀπολυτηρίων καὶ ἐνιαυσιῶν ἐξετάσεων

ΤΗΣ Μ. ΤΟΥ Γ. ΣΧΟΛΗΣ.

(Συνέταξεν, ἀρθρὸς 49).

Ἄρθρ. 11ον.—Αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις ἀρχονται δύο ἐβδομάδας ἐπὶ τῶν προφορικῶν καὶ διαρκεῖσι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν τελευταίων, ἢ ἡμέρας δώδεκα.

Ἄρθρ. 12ον.—Αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις τῆς ἀπολυομένης τάξεως γίνονται κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν γραπτῶν ἐξετάσεων.

Ἄρθρ. 13ον.—Αἱ προφορικαὶ δημόσιοι ἐξετάσεις, ἀπολυτήριοι καὶ ἐνιαυσίαι, ἀρχονται τῇ κυριακῇ τῇ μετὰ τὴν 14 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου καὶ λήγουσι μετὰ 6 ἡμέρας τῇ παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἄρθρ. 14ον.—Τὰ περὶ τῶν ἐργασιῶν ὡρῶν τῆς διαρκείας τῶν ἐξετάσεων τῶν γραπτῶν καὶ προφορικῶν καὶ τῆς τάξεως τῶν μαθημάτων ὁρίζει τὸ πρόγραμμα τῶν ἐξετάσεων.

Ἄρθρ. 15ον.—Ἐν ταῖς γραπταῖς ἐξετάσεσιν οἱ μαθηταὶ καθίηται ἐν τῶν θρανίων εἰς ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων τριακῆτην, ὥστε νὰ μὴ δύνηται τις νὰ βλέπῃ τὴν ἐργασίαν τοῦ παρακαθημένου ἢ προκαθημένου.

Ἄρθρ. 16ον.—Οἱ βαθμοὶ εἶναι οἱ ἐξῆς τέσσαρες: ἀρίστα, πρῶτον καλῶς, καλῶς καὶ μετρίως, ὧν ὁ τελευταῖος δὲν προοιβάσει.

Ἄρθρ. 17ον.—Ὅστις τῶν μαθητῶν φαραθῇ ἐν ταῖς γραπταῖς ἐξετάσεσιν ἐπιφελοῦμενος ξένην ἐργασίαν ἢ χρωμένον ἀπὸ ἀγορευμένου βιβλίου,

ὅμοιω, ἢ βιβλίον ἢ σημειώσας πρὸς τὸν ἀπολυτήριον, ὁ τοῦτο εὖ λαμβάνει τὸν βαθμὸν ἀμετρίως. Τὸν αὐτὸν βαθμὸν λαμβάνει τις καὶ ὅταν ὁ δόξῃ αὐτοῦ ἀνακαλυφθῇ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐργασίας.

Ἄρθρ. 18ον.—Οἱ αὐνομιλοῦντες ἐπὶ τῶν γραπτῶν ἐξετάσεων κρινονται ὡς βοηθῶντες, ἀλλήλους καὶ ἐπομένως λαμβάνουσι τὸν βαθμὸν ἀμετρίως, κατὰ τὴν προηγουμένην ἀξίαν.

Ἄρθρ. 19ον.—Πᾶς μαθητὴς, ἐρχόμενος εἰς γραπτὴν τινα ἐξέτασιν, ἔσται νὰ φέρῃ μόνον μελανοδύχτιον, οὐδὲν δὲ βιβλίον ἢ τετραδίον. Τὸ δὲ τὴν ἐξέτασιν τετραδίον χρησιμεύει ὑπὸ τῆς σχολῆς.

Ἄρθρ. 20ον.—Ὁ ἀνευ ἰδίου μελανοδύχτιου καὶ γραφίδος ἐρχόμενος δὲν γίνεται δευτὸς εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ ὑπίσταται τὴν αὐτὴν ποινήν τῷ ἀδικαιολογητῷ ἀπουσιάζοντι.

Ἄρθρ. 21ον.—Πᾶσα διόρθωσις γράφεται μόνον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ τετραδίου σελίδος, ἢτις πρὸς τὸν μόνον χρησιμεύει.

Ἄρθρ. 22ον.—Ἐν τετραδίῳ τῆς ἐξετάσεως παραδίδουται οἱ μαθηταὶ τῷ ἀπολυτήριον καθήγητῇ καθαρίως γεγραμμένον καὶ φέρει ἐν τῇ ἀρχῇ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς τάξεως αὐτοῦ. Ἡ δὲ παραλείψις τοῦ ὀνόματος ἢ τοῦ ἀριθμοῦ, ὡς καὶ ἡ δυσανάγνωτος γραφή, ἐλαττοῦται τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῆς ἐργασίας.

Ἄρθρ. 23ον.—Ἡ παράδοσις τοῦ τετραδίου γίνεται ἡ εὐθὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας, ἐάν τις περὶ αὐτὴν πρὸ τοῦ ὠρισμένου διὰ τὴν ἐξέτασιν χρόνου, ἢ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ὠρισμένου χρόνου, ὅπως αἰ κρινῇ ὁ ἀρχηγὸς καθηγητὴς. Οὐδεὶς δὲ μαθητῆ ἐπιτρέπεται νὰ ἐξέλθῃ τῆς αὐτοῦ αὐτοῦ ἐξετάσεων πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ὠρισμένου χρόνου.

Ἄρθρ. 24ον.—Ὁ μὴ ὑπόστας ἀδικαιολογητῶς γραπτὴν τινα ἢ προφορικὴν ἐξέτασιν δὲν γίνεται δευτὸς εἰς τὰς ἀπολυτήριου ἐξετάσεις, ἐάν ὑπελείπωνται ἄλλοι, καὶ μένει ἐν τῇ αὐτῇ τάξει.

Ἄρθρ. 25ον.—Ὁ προδιδασκόμενος τοῦ μαθητοῦ ἐν ἑκάστῳ μαθήματι ἐξετάσεται ἐκ τῶν βαθμῶν τῶν καθημερινῶν ἐξετάσεων καὶ ἐκ τοῦ τῶν ἐνιαυσίων γραπτῶν ἐξετάσεων βαθμοῦ, δις λογίζεται διπλοῦς ὁ δὲ βαθμὸς τῶν ἐνιαυσίων προφορικῶν ἐξετάσεων εἶναι ἰσοδύναμος τῶν τῶν καθημερινῶν.

Ἄρθρ. 26ον.—Ὁ λαβὼν τὸν βαθμὸν ἀμετρίως ἐπὶ τριῶν μαθημάτων μένει ἐν τῇ αὐτῇ τάξει ὁ δὲ ἐφ' ἑνὸς ἢ ἐπὶ δύο μαθημάτων λαβὼν τὸν αὐτὸν βαθμὸν δικαιούται νὰ παρουσιασθῇ ἐν ταῖς ἐπόμεναις εἰς δευτέρως ἐξετάσεις ἀποτυχῶν δὲ καὶ ἐν-ἐνὶ μόνῳ μαθήματι, μένει ἐν τῇ αὐτῇ τάξει.

Ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῆς.

Καὶ Ἐγκριῶν τῆς Ἐφορῆς.

Π. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

Κατὰ νέον κανονισμόν, ἡ ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαία σχολή (σχολεῖον καὶ γυμνάσιον) θέλει σύγκεισθαι τοῦ λοιποῦ ἐξ 8 τάξεων· περιπλέον δὲ θέλει σχηματισθῆ καὶ ὁ 9 τάξις ἐν εἴδει διδασκαλείου, ἐν ᾗ θέλουσι μορφώσθαι οἱ μέλλοντες νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΕΝΙΚΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟ-ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΧΑΛΚΗΣ

διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1878—1879..

ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΤΑΞΕΙΣ ΑΥΤΟ ΕΝΙΣΤΕΙΟΙ.

Α' Τάξις.

Ἰερὰ ἱστορία Π. Δ. κατ' ἐκλογήν. Νέα ἑλληνικὴ γλῶσσα, κείμενα καὶ γραμματικὴ, ἐκστῆθεις καὶ ἀπαγγελία καὶ γραπτὰ γυμνάσματα. Ἀριθμητικὴ, ἐκπαιδευτικὴ τῆς ἀριθμήσεως καὶ τῶν τεσσάρων πράξεων. Ἑλληνικὴ ἱστορία βιογραφικῶς. Γεωγραφία χειρῶν. Φυσικῆς ἱστορίας στοιχεῖα, ζωολογία (τῆν χειμερινὴν ἐξαμηνίαν) καὶ βοτανικὴ (τῆν ἐαρινὴν ἐξαμηνίαν). Γαλλικῆς γλώσσης ἀρχαί. Καλλιγραφία καὶ ἰχνογραφία. Μουσικὴ φωνητικὴ.

Β' Τάξις.

Ἰερὰ ἱστορία Ν. Δ. Νέα ἑλληνικὴ γλῶσσα, κείμενα καὶ γραμματικὴ, γραπτὰ γυμνάσματα, ἐκστῆθεις καὶ ἀπαγγελία. Ἀριθμητικὴ πρακτικὴ μέχρι καὶ τῶν ἀναλογιῶν. Ἑλληνικὴ ἱστορία βιογραφικῶς. Γεωγραφία Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος. Φυσικῆς ἱστορίας στοιχειώδεις. Ζωολογία (τῶν χειμῶνα) καὶ βοτανικὴ (τὸ ἐαρινόν). Γαλλικῆς γλώσσης γραμματικὴ καὶ χρησιμομάθεια. Καλλιγραφία καὶ ἰχνογραφία. Μουσικὴ φωνητικὴ.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΚΑΙ.

Α' Τάξις.

Θρησκευτικὰ, ἀνάγνωσις τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα, Ξενοφῶντος ἀνάβασις, γραμματικὴ, γραπτὰ γυμνάσματα. Ἀριθμητικῆς πρακτικῆς ἐκπαιδευτικῆς καὶ τέλους. Ἑλληνικὴ ἱστορία βιογραφικῶς. Γεωγραφία Ἑβρώτης. Φυσικῆς ἱστορίας στοιχειώδεις ἀρκετολογία καὶ φυσικὴ γεωγραφία. Γαλλικῆς γλώσσης χρησιμομάθεια.

θεῖα, γραμματικὴ καὶ θέματα. Καλλιγραφία καὶ ἰχνογραφία. Ἀπαγγελία πέλων καὶ ποιημάτων τῆς νέας ἑλληνικῆς. Μουσικὴ φωνητικὴ.

Β' Τάξις.

Θρησκευτικὰ, ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία κατ' ἐπιτομήν. Ἑλληνικὰ, Ἀσίας, Κρήτων Πλάτωνος, Ξενοφῶντος ἀνάγνωσις, θεματογραφία, ἀπαγγελία. Λατινικὰ, βίαι Κορρ. Νέπωτος. Ἀριθμητικὴ θεωρητικὴ μέχρι τέλους. Ἑλληνικὴ ἱστορία κατ' ἐκείσιν. Γεωγραφία Ἀσίας, Ἀφρικῆς καὶ Ἀμερικῆς. Φυσικῆς ἱστορίας ἀνθρωπολογία. Γαλλικὴ γλῶσσα Notre dame de Paris, γραμματικὴ καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσης ἀρχαί. Τουρκικῆς γλώσσης ἀρχαί. Καλλιγραφία. Μουσικὴ φωνητικὴ.

Γ' Τάξις.

Θρησκευτικὰ, ἱερὰ κατήχησις. Ἑλληνικὰ, Δημοσθένους, Ἀσίων ἀνάγνωσις, Ἡρόδοτος, Ὀμηρος, γραμματικὴ, θεματογραφία. Λατινικὰ Καίσαρ, γραμματικὴ. Μαθηματικὰ, γεωμετρία ἐπίπεδος καὶ στερεομετρία. Ἱστορίας ρωμαϊκῆς ἐξακολουθῶν, καὶ ἱστορία τῶν μέσων αἰώνων ἰδίᾳ βυζαντινῶν. Φυσικῆς ἱστορίας βοτανικὴ. Γαλλικῆς γλώσσης La Henriade, σύνταξις καὶ Ἀγγλικῆς ὁμοίως. Ἀπαγγελία ἐκλεκτῶν τεμνητῶν πέλων καὶ ποιητῶν.

Δ' Τάξις.

Ἑλληνικὰ, Θουκυδίδης, Ὀμηρος, ἀνάγνωσις Δημοσθένους, θεματογραφία, ἀπαγγελία. Λατινικὰ, Κικέρων, Οἰδύλλιος, γραμματικὴ. Μαθηματικὰ, ἀριθμητικὴ. Φυσικὴ πειραματικὴ. Ἱστορία γεωτῆρα κατ' ἐκλογήν. Φυσικῆς ἱστορίας ὀρυκτολογία καὶ γεωλογία. Γαλλικῆς γλώσσης Cimier (de Corneille), σύνταξις καὶ Ἀγγλικῆς ἐκ κειμένου μετάφρασις, γραμματικὴ, θέματα καὶ Τουρκικῆς ὁμοίως μετάφρασις, καὶ γραμματικὴ. Γεωγραφία ἐμπορικὴ. Γερμανικῆς γλώσσης ἀρχαί.

Ε' Τάξις.

Ἑλληνικὰ, Σοφ. Οἰδ. Τέρων. Πλάτωνος Γοργίας, ἀνάγνωσις Ἀπολογίας. Λατινικὰ, Σαλλούστιος, Ὀράτιος, θεματογραφία. Μαθηματικὰ, τριγωνομετρία καὶ κοσμογραφία. Φυσικὴ πειραματικὴ. Χημεία στοιχειώδης, ἀόργανος καὶ ὀργανος. Ἱστορία ἑλληνικὴ μέχρι τῆς σήμερον. Λογικὴ καὶ ψυχολογία Ρουσσέλου. Γαλλικῆς γλώσσης, Lart Poétique Boileau. Ἱστορία κατ' ἐκλογήν γαλλικῆς.

σι. Ἀγγλική γλῶσσα, μετάφρασις καὶ πρακτικὴ ἐκμάθησις κ.τ. Τορκικὴ γλῶσσα ὁμιλοῦ. Γερμανικὴ γλῶσσα, χρησιμομάθεια.

ΣΤ' Τάξις.

Κυττασιχογραφία. Ἐμπορευματολογία. Ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία. Ἱστορίαι οὐνοποτικῆ τοῦ ἐμπορίου. Κατασιχογραφία, μέρος Β', ἐμπορευματολογίαι συνέχειαι καὶ τέλος. Ἐμπορικὸν δίκαιον. Πολιτικὴ οἰκονομία. Γαλλικὴ γλῶσσα, ἀγγλικὴ καὶ τουρκικὴ.

ΟΙ ΚΛΩΒΗΤΑΙ.

Κ. Ξανθοπούλου. Βρ. Βωζάνης. Γρ. Ζιγαβινός. Γ. Ἀσπριώτης. Γ. Αἰκωνόπουλος. Μ. Ράλλης. Θ. Παπαθεοδώρου. Ἐρν. Νοννότης. Ἀλ. Δημητρόπουλος. Ἀρ. Σρέτσος. Κλ. Χαρολαμπείδης. Δ. Αἰάλας. Βιαρέσης. Θεοχ. Τάγης.

Σημ. α'. Ἐκ τῶν ὀκτὼ ἐνιαυθίων τάξεων αἱ δύο τελευταῖαι, ἡ ἑβδόμη καὶ ἡ ὄγδοη, θὰ ἀποτελεῶσιν εἰς τὸ μέλλον τὸ καθαρῶς ἐμπορικὸν τμήμα. ἐν ᾧ θὰ διδάσκονται μόνον τὰ ἐμπορικὰ μαθήματα καὶ ἡ ἀγγλική, γαλλικὴ καὶ τουρκικὴ γλῶσσα, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς, αἱ δύο προγυμναστικαὶ κληθεῖσιν, καὶ αἱ τέσσαρες γυμνασιακαί, θὰ συγκροτῶσι τὸν ἐγκύριον ἢ μέσην ὡστε ἀπὸ τῆς ἑκτῆς ἢ τετάρτης γυμνασιακῆς τάξεως, θὰ ἀπολύται ὁ μαθητὴς δι' ἐπιστήμην, δι' ἧ καὶ τὰ λατινικὰ εἶναι κατὰ προαίρεσιν.

Σημ. β'. Ἡ ἱστογραφία διδάσκεται 2 ὥρας καθ' ἑβδομάδα ὑποχρεωτικὴ εἰς ὅλας τὰς τάξεις. Ἡ φωνητικὴ μουσικὴ δις τῆς ἑβδομάδος κατὰ τμήματα, ὑποχρεωτικὴ εἰς ἅπαντας ἐκτὸς τῶν ἀνικάνων, ἡ δὲ ὀργανικὴ κατὰ προαίρεσιν ἐπι ἰδιαιτέροις διδάκτοσι.

Σημ. γ'. Συνθῆσεις βαθμιαία γίνονται δις τοῦ μηνὸς εἰς ἅπασας τὰς γυμνασιακὰς τάξεις.

Σημ. δ'. Κατὰ πᾶσαν κυριακὴν ὁμιλία σύντομος ἐπι ρητοῦ τινος τῆς ἁγίας Γραφῆς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῶν ἱερῶν.

Σημ. ε'. Γυμναστικὴ ὑποχρεωτικὴ διδάσκεται εἰς τρία τμήματα ἀνὰ 2 ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

Τῆς 4ης Ἰουλίου 1878.

Ὁ Διευθυντὴς Κ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΛΛΑΣ.

Ἐπανεκάρφεν ἐκ Κετίγνης ὁ ὑπαρτιστὴς τῆς Α.Μ. κ. Νοταρᾶς, ὁ κομίσας τὸν μεγαλόσταυρον τῶν ἡρώων τῶν Μαυροβουνίων ἡγεμόνι Νικήτῃ.

Εἰς τὴν χάραν καὶ τὰ τέκνα τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Καλλέργη, υἱοῦ τοῦ στρατηγοῦ Καλλέργη, Ἀ' γραμματέως τῆς ἐν Κωνσταντοπόλει πρεσβείας ἀπενεμήθη διὰ Β. Δ. μνηνιαία σύνταξις ἐκ δραχμ. 120, πληρωτέων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Κατὰ μῆνα μῆδὸν τοῦ ἐν. ἔτους, ἐπὶ τῇ παρακλήσει τοῦ ἐφόρου τοῦ βουλευτηρίου, ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός ἡμῶν ἀνῆλθε πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας, ἀνακοινῶν αὐτῷ, ὅτι ἡ βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων ἐστερεῖτο τῆς τε σειρᾶς τῶν ἀθηναικῶν κειμένων τῶν ἀγγλικῶν νόμων καὶ τῆς σειρᾶς τῶν περὶ τῶν βρετανικῶν πραγμάτων κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας, γραφάντων, σειρᾶς ἐκδομένης, δαπάναις τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως, ἔρχετο δὲ, εἰ δυνατόν, νὰ συμπληρωσῇ τὸ χάσμα τοῦτο, διὰ τῆς εὐμενείας τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Ἡ παράκλησις αὕτη, εὐμενῶς συστηθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Οὐίνδαμ, ἐγένετο δεκτὴ παρὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἥδη δὲ ἀπεστάλησαν παρ' αὐτῆς ὡς δῶρον τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων : α) ἡ ὅλη σειρά τῶν Scribtorum rerum britannicarum medii aevi, εἰς τομῆς 152, δεδεμένους· β) εἰς τόμοι ἐκ τῆς εἰς φύλλον μέγα, καὶ ἐκ τόμων ὑπὲρ τοῦ 30 ἀμφοτέρω τὰ δῶρα ταῦτα εἰσι πολύτιμα καὶ σπάνια, πληροῦσι δὲ κενὸν ἀποσταλῶν, ἐν τῷ τμήματι τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς. Προσεχῶς ἀποσταλήσονται καὶ οἱ συμπληροῦντες τὴν συλλογὴν τῶν ἀγγλικῶν νόμων τόμοι. Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ἀποσταλήσεται τῷ ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ ἡ σειρά τῶν κοινοβουλευτικῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς νομοθεσίας αὐτῆς.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ ἀειμνήστου Αἰμιλίου Τυπάλδου, ἡ τῶσις γενναίως δωρηθεῖσα τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, παρὰ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Κ. Ἐλοκκας Βαλαωρίτου καὶ τοῦ συζύγου τῆς τοῦ ἔθνικοῦ ποιητοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, ὡς ἐν καιρῷ ἐγράψαμεν, μετεκομίσθη εἰς Ἀθήνας, ἀποτεθειμένη εἰς 18 μέγιστα κιβώτια, ἥδη δὲ κατατάσσεται ἐν ταῖς ἐπι τούτῳ ὁρισθείσαις θήκαις. Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη, ἐκ τόμων πεντάνκισχιλίων καὶ τριακοσίων συγκεκριμένη, εἶναι ἀλλοθῶς ταμεῖον πλούσιον δημοσιευμάτων ἐκλεκτῶν καὶ σπανίων, ἀναγομένων εἰς τὴν ἰστορίαν, εἰς τὴν φιλοσοφίαν, εἰς τὴν φιλολογίαν, εἰς τὴν γεωγραφίαν καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιστήμας. Ἐπι ἑτη πενήτηκοντα καὶ ἐπέκεινα, εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς βιβλιοθήκης ταύτης κατέβηκεν ἀνὴρ σοφός, καὶ σύγγραφους διακεκριμένους, ἀρκετὸν νὰ σημειώσωμεν τοῦτο, ἵνα ἐννοήσῃ ὁ ἀναγνώστης, πόσῃ ἀξίᾳ εἶναι ἡ συλλογὴ τῶν παρὰ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς ἀπο-

κτηθέντων βιβλίων, διὰ τῆς γεννοσηφίας τοῦ συζυγίου Βαλαωρίτων. Ἦδη οἱ καταγινόμενοι εἰς τὰ σπουδαῖα θέματα δύνανται νὰ ἔχωσιν εὐπροσίτους ἀρθίους πηγὰς εἰδήσεων καὶ πληροφοριῶν παντοίων. Μεγίστη ὄφελεται εὐγνωμοσύνη τῆ τε κ. Ἐλ. Ἰζα Βαλαωρίτου καὶ τῷ κ. Ἀριστοτέλει Βαλαωρίτῃ ἐπὶ τῷ δωρηματι αὐτῶν, ἀνταξίω καὶ τῆς μνήμης τοῦ δημιουργοῦ τῆς βιβλιοθήκης Ἰμυλίου Τυπάλδου καὶ τοῦ πατριωτικοῦ φρονήματος αὐτῶν. Οἰνοὶ δὲ συμπληρῶν, ἢ μᾶλλον, ὑπερπληρῶν τὴν καλωσύνην, ὁ κ. Παλαωρίτης κατέβαλε καὶ τὴν δαπάνην τῆς κατασκευῆς τῶν κιβωτίων, καὶ τῆς ἀποθέσεως τῶν βιβλίων καὶ τὰς ἄλλας δαπάνας τῆς ἀπὸ Αἰράνου εἰς Πενετίαν μεταφορᾶς αὐτῶν, συνέταξε δὲ καὶ ἀπέστειλε λεπτομερῆ κατάλογον τῶν δωρηθέντων βιβλίων. Ὁ δὲ ἐν Πενετίᾳ πρόξενος ἡμῶν κ. Π. Τυπάλδης φρασεύτης, διὰ τῆς ἐγνωσμένης δραστηριότητος αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ γενικοῦ καλοῦ μεταχειρισόμενος τὴν ὑπόληψιν, ἥς ἐντίμως ἀπολαύει ἐν Πενετίᾳ, κατώσθωσεν, ἵνα καὶ αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ τῆς ἱστορικῆς πόλεως πᾶσαν παράσχωσιν αὐτῷ εὐκολίαν εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς βιβλιοθήκης, καὶ ἡ εταιρία τοῦ αὐστριακοῦ Λούδ μεταφέρῃ τὰ 18 κιβώτια μὲ ἐκπτώσιν 50 ο/ο ἐπὶ τοῦ ναύλου.

Ὁ ἀρειοπαγίτης κ. Διονύσιος Στεφάνου νέα ἐσχάτως, πρὸς τὰ προηγηθέντα, ἐδωρήσατο βιβλία τῆ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Γὰρ νῦν ταῦτα βιβλία εἰσὶν ἐπίσης, ὡς καὶ τὰ προηγηθέντα, σπουδαῖα καὶ ἀξιόλογα. Ἐν ταῦτοις εὐρηται ἡ ἐκ τόμων 18 σειρά τῆς νομολογίας τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου τῆς δικαιοσύνης τῆς Ἰονίου Πολιτείας, πλείστα ἅσα νομικὰ ἄλλα συγγράμματα, φυλλάδια ἑπῆνια καὶ ἐφημερίδες. Ἰδωρῆσατο ἐπὶ ὁ αὐτὸς κ. Στεφάνου καὶ ὡραῖον εἰκόνα τοῦ κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ἣτις τίθεται ἐν χρυσῷ πλαίσίῳ, ὅπως κοσμήσῃ τὴν βιβλιοθήκην. Ὁ καθηγητὴς κ. Βυθούλας ἐδωρήσατο τὰ πρὸς αὐτοῦ φιλοπονηθέντα συγγράμματα, ὁ κ. Ἀγαμέμνων Μεταξᾶς σάματα τινα τῶν ἐσχάτως δημοσιευθέντων Ἀπομνημονευσμάτων τοῦ ἀοιδίμου πατρὸς του καὶ τοῦ συστήματος του τοῦ Ποινικοῦ δικαίου, ὁ ἰατρός κ. Γ. Πύργας ἐφημερίδας καὶ φυλλάδια δυσχερῆτα καὶ σπουδαῖα. Ἐκ Ρώμης δὲ ἐκομίσθησαν δύο κιβώτια πλήρη δημοσιευμάτων ἀθαντικῶν, τῆ φροντιδὶ τοῦ ἐκεῖ ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος κ. Μ. Πικροποπούλου δωρηθέντα τῆ βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. Ἀβέρωφ ἀπέστειλεν εἰς τὸν πρὸς διὰδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων σύλλογον 110 ἀντίτυπα τῆς γραμματολογίας τοῦ ἀειμνήστου γυμνασιάρχου Κυπριανοῦ, ὅπως διανεμηθῶσι τοῖς ἀπύροις μαθηταῖς τῶν σχολείων τῆς δούλης Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Σχλημαν, κατὰ τὴν ἀθήνην» Κερκύρας, μεταβὰς εἰς Ἰθάκην, ἔλαβε τὰ ἀνασκαφῶν εἰς τὸν δῆμον Πολυκτορίων ἐν τῇ θέσει «Σχολεῖον τοῦ Ὀμήρου».

ἤρξαντο αἱ ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς ἀΐθρας τῶν φοιτητῶν τῶν διαφόρων σχολῶν τοῦ ἔθνικοῦ πανεπιστημίου.

Τὸ κατάστημα τοῦ Ἀρσακείου ἐπεκτείνεται κατὰ τὴν μεσημβρινὴν αὐτοῦ πλευρᾶν, μὴ ἐπαρκοῦντος τοῦ ὑπάρχοντος εἰς τὴν πλὴθὺν τῶν μαθητῶν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει τοῦ καταστήματος.

Μετὰ τὴν ἐν τῷ δήμῳ Πολυκτορίων γενομένην ὑπὸ τοῦ κ. Σλήμαν ἀπόπειραν ἀνασκαφῆς, ὁ ἀκύματος οὗτος ἀρχαιοδίφης ἐπεχείρησεν, ὡς γνωστὸν, τὰς ἀνασκαφὰς κατὰ τὴν κλιτὸν τοῦ ὄρους Ἀετοῦ. Ἦδη δ' εὐρίσκεται ὁ κ. Σλήμαν ἐν Ἀθήναις, ἐτοιμαζόμενος νὰ ἀπέλθῃ εἰς Τροίαν πρὸς ἐξακολουθήσιν τῶν ἐκεῖ ἀνασκαφῶν.

Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἕνεκα λόγων ὑγείας παραιτηθέντος ἐκ τῆς θέσεως τοῦ συνέδρου τῆς κς' συνοδικῆς περιόδου Σ. ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου κ. Νικολάου καλεῖται ὁ ἐπόμενος Σ. ἀρχιεπίσκοπος Μιαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Θεόκλητος.

Συνεπληρώθη ἤδη ἐντελῶς τὸ προσωπικὸν τοῦ διδασκαλείου.

Διωρίσθησαν οἱ ἑξῆς:
 Ἰωάνν. Φωκιάδης, πρῶτον καθηγητὴς τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ διδασκαλείου, διδάσκαλος τῆς γυμναστικῆς, ἐπὶ πολλὰ δ' ἔτη διευθύνων τὰς ἀθλοσφαιρὰς ἐνταῦθα γυμνασθῆσαι.

Θεμιστοκλῆς Θαρασοῦλης, διδάσκαλος τῆς καλλιγραφίας.

Ἰγνάτιος Μασράκης, διδάκτωρ τῆς φιλολογίας καὶ καθηγητὴς τῆς θεολογίας ἐν τῷ ἔθνικῷ πανεπιστημίῳ, ἐκπαιδευθεὶς ἐν Γερμανίᾳ.

Θεόδωρος Μεγαλόπουλος, διδάκτωρ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν τοῦ ἔθνικοῦ πανεπιστημίου, ἀριστεύσας.

Π. Παπαδιαμαντόπουλος, διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας, διδάσκαλος τῆς θεωρητικῆς μουσικῆς, εἰδικὰς διατριβὰς περὶ μουσικῆς γράφας.

Χρήστος Παπαδόπουλος, διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ ὀρηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ ἡμετέρῳ πανεπιστημίῳ, διδάξας πρότερον ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Κηφισίᾳ τὰ φιλοσοφικὰ μαθήματα.

Σπυρίδων Μωραΐτης, διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας, καὶ Π. Ολιγομόνου, ὡσαύτως, ἐκπαιδευθέντες ἀμφότεροι ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ τὰς νεωτέρας παιδαγωγικὰς μεθόδους.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΑΘΗΝΩΝ.

Ὁ ἐν Ἀθήναις τρίτον ἤδη ἔτος ἐκδιδόμενος «Τηλέγραφος», μίᾳ τῶν σπουδαιότερων ἀττικῶν ἐφημερίδων, ἀπὸ τῆς ἀΐθρας τῶν ἡμετέρων 744 σπουδαίας ἔλαβε βελτιώσεις καὶ ὡς πρὸς τὸ στήμα, καὶ

ὡς πρὸς τὴν ἐταύξηνον τοῦ προσωπικοῦ τῆς συντάξεως καὶ ὡς πρὸς τὰν ἄλλο μέρος ὑπερδύναται τὰ καταστήσειν τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον αὐτοδιδάκτατον. Ἡ ἐν τῷ «Τηλεγράφων» Ἀθηνῶν, ἡμερησίᾳ ἡμερησίᾳ, δημοσιουμένη β.β. εἶναι ποικίλη καὶ ἀφοροσ.

Καὶ διεκθοντῆς μὲν ἀπάρχει ὁ κ. Γ. Σιβετιανίδης, συντάξαι δὲ τῶν μὲν ἡμερησίων ἡ κα, Νεοκλήης Καλάκης, Θ. Φιλογάιτης, Ἀναστ. Σκοῦλης καὶ Π. Σιβετιανίδης τῶν δὲ οικονομικῶν, Γ. Ζωγράφος τῶν φιλοσοφικῶν, Α. Ρ. Παγκαλῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν, Ἰγγ. Μοσχάκης τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν (δημοσιουμένων εἰς τὰς τέχνας) Ἀναστ. Χρυστομάνος καὶ Τιμοτ. Ἀργυροῦ λαοτῶν ἀστρονομικῶν, Δ. Κοκκίλης τῶν ποικίλων, Εἰρημ. Ἀσώπιος τῶν ἀρχαιολογικῶν, Σπ. Λάμπρος τῶν ἱερικῶν διατριβῶν, Γ. Χ. Βάρας τῆς ἐν Βηρύτῳ ἐπιστημονικῆς κινήσεως, Ἐμμ. Ροῦθης καὶ ἄλλοι δὲ προσήγγισαν τὴν συναρωγὴν αὐτῶν, ὡς ὁ κ. Ν. Ι. Σπαιδιωτῆς, δημοσιουμένη γενικὴν ἐπιθεώρησιν τῆς νεοελληνικῆς φιλοσοφίας, ἀπὸ τοῦ 1800 — 1879.

Μεταφράσεις γίνονται ἐκ γαλλικῶν, ἀγγλικῶν, γερμανικῶν, ἰταλικῶν, ρωσικῶν, ρομανικῶν καὶ τουρκικῶν ἡμερησίων. Ἀρταποκρίσεις ἐκζητήσιν ἐν Παρισίῳ, Λονδίῳ, Βερολίῳ, Βιέννῃ, Πετροπόλει, Κωνσταντινίῳ καὶ Ρώμῃ ἀλληλογραφίας δὲ ἐκ τῶν ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν ἐπαρχικῶν, ἀνατεθειμένας εἰς εἰδικούς ἀναποκρίτας.

Ὁ «Τηλεγράφος» περιέχει καὶ ἡμερησίῳ χρηματιστικῶν δελεῖον μετὰ μηνιαίας χρηματιστικῆς ἐπιθεωρήσεως, συντασσόμενης ὑπὸ Ἐσφορ. Κυριακῆ, καθὼς καὶ ἑβδομαδιαίας ἐμπορικῆς ἐπιθεωρήσεως, ἐσωτερικῆς τε καὶ ἐξωτερικῆς, συντασσόμενης ὑπὸ Πέτρον Κυρίου.

Εὐχόμεθα τῷ «Τηλεγράφῳ» τὰ βέλτεστα, καὶ δικαίαν ὑπὸ τοῦ τοῦτον καὶ πεφωτισμένου δημοσίου ἐκτίμησιν τῶν ἐπετεχθῆσιν ῥιζικῶν μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ ΙΑ' φυλλάδιον τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενου μηνιαίου περιοδικοῦ συγγράμματος «Σωτήρος». (τοῦ μηνὸς αὐγούστου), σελ. 161 - 176, οὗτινος περιεχόμενά εἰσι τὰ ἑξῆς:

Αἰτιολογία μεταξὺ ὕλιστου καὶ πνευματιστοῦ — Περὶ ψεύδους — Παράθεσις τῶν διαφόρων φιλοσοφικῶν συστημάτων τῶν διαφόρων σοφῶν τῆς Εὐρώπης — Περὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ μελωδίας — Κατέλογος ἱστορικῶν τῶν πρώτων ἐπισκόπων καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀρχιεπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν Ἀθηνῶν — Ὁ ἔλεος (ἕμνος ἀνατολικὸς ἐκ τῶν τοῦ Λαμαρτίνου).

Ἐξεδόθη καὶ τὸ 4 καὶ 5' φυλλάδιον τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδιδόμενης Ἐβδομημέρας (σελ. 113 — 144), ἀπὸ 27 αὐγούστου — 3 76ρίου.

ΜΟΥΣΙΚΗ.

Ἀναγινώσκοντες ἐν τῇ Κλεισῷ
α τῷ παρελθόντι σαββάτῳ ἐδόθη ἐν μιᾷ τῶν μεγάλων αἰθουσῶν τοῦ μεγάρου τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως περιέργως μουσικὴ συναυλία ἐνώπιον πολυριθμοτάτου καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου. Ὡς γνωστὸν, τῇ γαλλικῶν ὑπουργεῖον ἀπέστειλε τὸν μουσικὸν Bourgaull-Ducoudray εἰς τὴν ἑλληνικὴν Ἀνατολὴν ὅπως ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ λαοῦ σπουδάσῃ τὴν μουσικὴν τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, ἐν ᾗ, ὡς πιστεύεται, ὑπολανθάνουσι σπουδαϊστάτα λείψανα τῆς παλαιᾶς. Ὁ Γάλλος μουσικός, μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐκπληρώσας τὴν ἀποστολὴν του, ἐπανῆλθε κομίζων πλουσίαν συλλογὴν δημοτικῶν μελωδιῶν, αἵτινες ἐπανειληγμένως ψαλεῖσται ἐν Παρισίαις ἐτύχον γενικῆς ἐπιδοκιμασίας διὰ τὴν πρωτότυπον καὶ ἀφελῆ αὐτῶν ἁρμονίαν. Ὁ Κ. Ducoudray δοξάζει ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διετήρησε ζώοντά τινα τῆς μυστηριώδους καὶ πολυπλοκοῦ μουσικῆς τῶν προγόνων του, τὴν δὲ δοξασίαν ταύτην, ὑποστηρίζοντι δὲ ἄλλεπαλλήλου σειρᾶς μουσικῶν συνδιαλέξεων, ἤρξαντο ἀσπαζόμενοι καὶ οἱ συναδέλφοι αὐτοῦ, ὅτε μάλιστα συνωκείωθησαν καὶ πρὸς τὰς πρωτακρόστους εἰς εὐρωπαϊκὰ ὄντα ἑλληνικὰ μελωδία. Τοιοῦτον σκοπὸν εἶχε καὶ ἡ τελεσθεῖσα συναυλία ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς ἐκθέσεως. Τῆς συναυλίας ποιῆδρευεν ὁ γνωστὸς μουσικοδιδάσκαλος Gounod, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ δώδεκα ἑτέρων συναδέλφων. Ἀφ' οὗ ὁ Κ. Ducoudray ἀνέπτυξε τὰς περὶ ἑλληνικῆς μουσικῆς ἰδέας αὐτοῦ, ἐν μέσῳ παρατεταμένων χειροκροτήσεων, διαφόρων μουσικῶν, γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν, ἔψαλε διαφόρους παλαιὰς καὶ νεωτέρας μελωδίας κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν. Ἐπὶ πρώτῳ ἤχος. Ἡ πρώτη πυθική φῶδὴ τοῦ αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἰς Τουρκίαν (δημοτικὴ μελωδία τῆς Σμύρνης). Ἐπὶ δευτέρῳ ἤχος. Παλαιὸς ὕμνος τῆς ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. Μείζων ἤχος. Δημοτικὴ μελωδία. Δώριος ἤχος. Ὑμνος εἰς τὴν Μοῦσαν, κατὰ τὸν τονισμόν τοῦ μουσικοῦ Διονυσίου (τετραφωνία). Παλαιὸς ρωμαϊκὸς ὕμνος, καὶ ἐκκλησιαστικὸς ἑλληνικὸς ὕμνος. Οὐ κ. ἐλάτρευσαν. Τρίτος ἤχος. Δημοτικὴ μελωδία. Μείζων ἤχος, ὕμνος τῆς ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, καὶ δημοτικὴ ἑλληνικὴ μελωδία. Χρωματικὸν εἶδος. Νανούρισμα, δημοτικὴ μελωδία.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

ΑἴΣΤΡΙΑ. — Ὁ Χόβαρτ πικρῶς ἐκ Λονδίνου μετέβη εἰς Βερολίνον καὶ ἀκολούθως εἰς Βιέννην.

Βεβαιώται ὅτι τὸ βιάς καταλήφθη ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν.

Αἱ στρατιωτικαὶ ἐργασίαι τῶν αὐστρ. στρατευμάτων κατὰ τὸν μετὰ τὸ Βόσνα καὶ Δρίνα ἰσχυρὰς κατασχόντων θέσιν ἐπαναστατῶν ἐπανεληφθησαν δραστήριως.

Τὴν 17 (ν), μετὰ μακρὰν καὶ λυσσώδη μάχην, τὰ αὐστρ. στρατεύματα ἐκυρίευσαν ἐξ ἐφόδου τὴν Νοβιμπόρτζκαν.

Κατὰ τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς Βιέννης, ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Βιάτς οἱ ἐπαναστάται ἐζήτησαν νὰ παραδοθῶσι. Πέντε πυροβόλα καὶ πλείστα ὄσα πολεμοφόδια περιήλθον εἰς χεῖρας τῶν νικητῶν. Μεταξὺ τῶν αἰχμαλωτισθέντων, εὕρισκοντο εἰς ἀξιώματικὸς τοῦ τουρκικοῦ ἐπιτελείου καὶ πολλοὶ πυροβολισταὶ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ.

Τὰ αὐστριακὰ στρατεύματα κατέλαβον καὶ τὸ Βιλέκ. Λίματραι μάχαι ἐν Βιάτς ὁ αὐστρ. στρατὸς κατέλαβε δύο ὀχυρώματα τῶν ἐπαναστατῶν, ἤρξαντο δὲ ἐπὶ τοῦ λαοῦ αἱ στρατιωτικαὶ ἐργασίαι ἔρριπτοντο δὲ βόμβαι αὐστριακαὶ κατὰ τῶν ἐν ταῖς θέσεσι αὐτῶν περιγεγραμμένων Βοσνίων ἐπαναστατῶν.

Οἱ ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ τῆς Βοσνίας ἐξέδωκαν προκήρυξιν, δι' ἧς προτρέπονται ὅπως μὴ τυχὸν ἀντιπαῶσι κατὰ τῶν αὐτ. τῆς Αὐστρίας στρατευμάτων, καθόσον μάλιστα ὁ Χριστιανὸς αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας θέλει ἐκτελέσει ὅ,τι ἀπεφάσισεν ἡ χριστιανικὴ Εὐρώπη πρὸς ὄφελος τῶν πασχόντων Χριστιανῶν.

Ὁ ἀφοκλισμὸς τοῦ μωαμεθανικοῦ πληθυσμοῦ ἐνεργεῖται δραστηρίως.

Τὸ αὐστριακὸν στραταρχεῖον μετατίθεται ἐκ Σεραγιέβου εἰς Πρόσδ πρὸς εὐχεστεράν διαδίδασιν τῶν ἐκ Βιέννης διαταγῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν Βοσνίᾳ σωματάρχαις.

Συνεπείᾳ τῆς ἐνεργείας τῶν αὐστριακῶν στρατευμάτων ἐν Ποζαβίνα, οἱ ἀντάρται ἤρξαντο νὰ διαβαίνωσι τὰ σερβικὰ μεθόρια, ὅπου ἀφοκλιθεῖντες ἐτέθησαν ὑπὸ κράτησιν.

ΑΓΓΛΙΑ.—Κατὰ τὴν Σημαίαν, ὁ κ. Ρίστιτς, πρωθυπουργὸς τῆς Σερβίας, προσήνεγκε τῇ Αὐστρίᾳ τὴν σύμπερξιν τῆς Σερβίας διὰ τὴν εἰρηνοποίησιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, ἀλλ' ἡ Αὐστρία ἀπεποιήθη ταύτην.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία παράλιος ἐν Φαναρίῳ, ὑπὸ ἀριθ. 32, ἐν μέρει λιθόκτιστος, περιέχουσα πέντε δωμάτια, στέρναν ἐκτεταμένην, φρέαρ, κήπον ἐκτεταμένον, λιμάνι μὲ σιδηρᾶς κιγκλίδας καὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν μαγαζεῖον λιθόκτιστον μὲ θόλον.

Πληροφορίαι δίδονται ἀπὸ τὸν κεχαγίῳ τῆς ἐνορίας Φαναρίου κύριον Ἰωάννην.

ΤΙΠΟΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΑἴΤΕΡΟΣ.

Ὁ ἰδιοκτῆτης καὶ διοικητὴς Β. Δ. ΚΑΛΛΙΦΩΝ.